

ISSN 2146-1228
128 sayfa; 170 x 100 mm; • 4 TL

Rousseau'nun insanı ussal bir varlık olarak görmesi onu insanı ve kültürlerini yalnızca türleşebilir olarak değil ama *gelişebilir ve eksiksizleşebilir* olarak görmeye götürür. İnsanın "doğa durumu" diye birşey yoktur, ya da "doğa durumundaki" insan salt eşit bir hayvandır. Ama *homo sapiens* Doğadan daha çoğudur, Tindir, gelişebilir, ve insan için gelişebilmek ancak bir *gizliliğin* ya da *ilkenin*, onun kendisinin yapmadığı ama ona *verili* bir tinsel özünün olmasıyla olanaklıdır. Eksiksizleşebilmek *ilke ile bir olan ereği bütünüyle* edimselleştirmektedir. Buna göre kültür hiçbir zaman dingin olmayan ve hiçbir aşamasında dingin kalmaması gereken her zaman eksik bir süreçtir, ve yurttaş toplumuna özünü eşitsizlik önceden varolan bir eşitliğin bozulması değil, ama insanın entelektüel, etik ve estetik *eğitim* sürecindeki kaçınılmaz eşitsizliklerin ve eksikliklerin anlatımıdır.

Jean-Jacques Rousseau

İnsanlar Arasında Eşitsizliğin Köken ve Temelleri Üzerine Söylem

Discours sur l'origine et les fondemens de l'inégalité parmi les hommes (1754)

Çeviren: Aziz Yardımlı

İnsan ancak ereksele olarak, ancak bütünüyle gelişmiş olarak eşit olabilir, ve erek erişilebileceği için erektiler. Rousseau insanı ve insanlığı indirgeyen Aydınlanmadan gelişimin iyiliksever despotizm yoluyla değil, ama ancak özgürlük yoluyla olabileceği varlığını çıkarmasında ayrılır. Aydınlanmanın insanı değersizleştiren kuşkucu bakış açısı ile karşıtlık içinde, Rousseau için insan özgür bir varlıktır, ve ancak özgür bir varlık olarak moral bir varlık: Neyin iyi, doğru, haklı, türeli ve gerçek olduğunu ona ancak kendi özsel doğası bildirebilir.

Page de garde de l'édition (Amsterdam, Marc Michel Rey, 1755) du «Discours sur l'origine et les fondemens de l'inégalité parmi les hommes» de Jean-Jacques Rousseau.

“Bizim için varoluş duygudur: ve duyarlığımız karşı çıkılmayacak bir yolda usumuzu önceler.”

“Exister, pour nous, c'est sentir: et notre sensibilité est incontestablement antérieure à notre raison” (Ém. IV)